

человѣка на когото не може ся намеря подобянь нито въ Бенгарските рысови. Той преди да закачи нѣкое дѣло има обичай, тж побледнява и трепери кѣто листь. Причината на трепераніето му е лъжата, гордостьта, суровостьта и неправдолюбіето, защото кѣто намысли да прави нѣщо, се отъ тѣхъ произлазя, па затова започнаваше съ страхъ и свършуваше съ свирѣпостъ и яростъ, която го чинише недостоянь за онова което бѣше. Нѣговата найголема радостъ бѣше, когато видиши че му ся бой нѣкой, па затова съ сѣкого поступаше сурово. Той въ яростьтж си можеше да стори зло и предъ хиляду человѣцы, обаче пакъ знаеше да ся покаже добаръ, защото бѣше големъ претворникъ и лицемѣрецъ, па си удряше гръдыте съ рѣцете, и ся показуваше кѣто че си слуша совѣстьта, и кѣто че ся как за стореното си зло дѣло, отъ тжжива претворницы треба да ся чувашъ, да тя не измаматъ и отроватъ съ лукавството си. Стягай си сърдцето да не пожелашъ нивгж онова, което е неправо, и неся разярявай, ако ти нѣщо нестане по волятж; защото сж обиточны слѣдствата на яростьтж, отъ кои-